

Evangelí del Dijous Sant: Jesús renta els peus

Evangelí i comentari del Dijous Sant. “Sí, doncs, jo, que soc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us els heu de rentar els uns als altres”. Del gest del lavatori de peus aprenem a deixar-nos salvar per Jesús, a acompanyar els altres en el camí i a adorar a l'Eucaristia.

Evangelí (Jn 13, 1-15)

Era abans de la festa de Pasqua. Jesús sabia que havia arribat la seva hora, l'hora de passar d'aquest món al Pare. Ell, que havia estimat els seus que eren al món, els estimà fins a l'extrem.

Mentre sopaven, quan el diable ja havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució de trair-lo, Jesús, sabent que el Pare li ho havia posat tot a les mans, i que havia vingut de Déu i a Déu tornava, s'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una tovallola; després va tirar aigua en un gibrell i començà a rentar els peus dels deixebles i a eixugar-los amb la tovallola que duia cenyida. Quan arriba a Simó Pere, aquest li diu:

—Senyor, ¿tu em vols rentar els peus?

Jesús li respon:

—Ara no entens això que faig; ho entendràs després.

Pere li diu:

—No em rentaràs els peus mai de la vida!

Jesús li contesta:

—Si no et rento, no tindràs part amb mi.

Li diu Simó Pere:

—Si és així, Senyor, no em rentis tan sols els peus: renta'm també les mans i el cap.

Jesús li diu:

—Qui s'ha banyat, només cal que es renti els peus: ja és net tot ell. I vosaltres ja sou nets, encara que no tots.

Jesús sabia qui el traïa, i per això va dir: «No tots sou nets.»

Després de rentar-los els peus, es va posar el mantell i tornà a taula. Llavors els digué:

—¿Enteneu això que us he fet?
Vosaltres em dieu “Mestre” i “Senyor”, i feu bé de dir-ho, perquè ho soc. Si, doncs, jo, que soc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us els heu de rentar els uns als altres. Us he donat exemple perquè, tal com jo us ho he fet, ho feu també vosaltres.

Comentari

A la solemnitat d'avui, recordem la institució del Sacerdoci i de l'Eucaristia, dos sagraments profundament relacionats entre si.

L'Església, seguint una tradició de molts segles, recomana durant la Missa de la Cena del Senyor el ritu

del lavatori de peus, en continuïtat amb l'Evangeli que s'hi proclama.

El gest de Jesús a l'Última Cena s'inspira en un detall d'hospitalitat comú a moltes cultures orientals, per l'ús de les sandàlies als camins polsegosos d'aquestes terres. A l'Antic Testament, Abraham insisteix a rentar els peus als tres viatgers que passen per casa seva (*Gn 18, 4*) i entre els primers cristians es valorava qui, com a bones obres, havia “practicat l'hospitalitat i rentat els peus als membres del poble sant” (*1 Tim 5,10*).

No obstant això, en aquest moment especial de comiat dels seus apòstols, les paraules del Mestre donen al gest un significat més profund. Rentar els peus és manifestació d'humilitat i de servei; en cert sentit anticipa la humiliació final de la creu salvadora que s'esdevindrà poques hores després.

El primer que Jesús demana als seus deixebles és deixar-se rentar els peus per Ell. A tots els cristians ens demana deixar-nos servir, deixar-nos salvar pel Fill de Déu sense cap mèrit per part nostra. La premissa de qualsevol interès de vida cristiana és rebre la salvació, el perdó de Déu: “Si no et rento, no tindràs part amb mi”.

El pas següent és “rentar-nos els peus els uns als altres”, que és com una variant del manament de l'amor, “que us estimeu els uns als altres” (Jn 15, 17). En aquesta invitació del Senyor podem veure la importància d'acompanyar i tenir cura del camí dels altres. Els peus, de fet, són mitjà per caminar, són imatge del nostre seguiment de Jesús. Rentar els peus dels nostres germans significa, per tant, sentir-nos responsables de la seva fidelitat, servir amb alegria a cadascú, posant “el teu cor a terra perquè els altres trepitgin tou” (Sant Josepmaria, *Via Crucis*, IX,1).

Hi ha una última possibilitat, no explicitada en aquest passatge, però que podem treure d'una altra pàgina de l'Evangelí: rentar nosaltres els peus a Jesús. Es tracta de l'episodi de la dona que renta els peus del Senyor amb les seves llàgrimes, els eixuga amb els seus cabells, els besa i els ungeix amb perfum (*Lc 7, 44-47*). Jesús té paraules de lloança per a la manifestació del gran amor d'aquesta pecadora: “els seus molts pecats li han estat perdonats: per això ella estima molt”. Hom pot considerar aquest gest com la inauguració del culte eucarístic, que aquesta nit de manera especial es prestarà en totes les esglésies del món.

Giovanni Vassallo // urilux -
Getty Images

pdf | document generat
automatiquement des de [https://](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/dijous-sant/)
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/dijous-
sant/ (06/08/2025)